

Stichting Vrienden van Duivendrecht
Groen en kleinschalig

Leden van de raad en het college van de gemeente Ouder-Amstel

Verzonden per email:

raad@ouder-amstel.nl en bestuurssecretariaat@ouder-amstel.nl

Onderwerp: Inspreektekst punt 2a Beeld en oordeelsvorming Azaleastraat

Voorzitter, raadsleden, dames en heren,

Mijn naam is Niek Heering, voorzitter stichting Vrienden van Duivendrecht. Wij kennen elkaar over en weer.

Ik sta hier vandaag niet als voorzitter of deskundige. Ik spreek tegen u van mens tot mens. Als bewoonster van Duivendrecht waar ik huurders spreek die al ruim 10 jaar in onzekerheid leven. Ruim 10 jaar lang horen dat er plannen zijn voor sloop of renovatie. Ruim 10 jaar lang niet weten waar ze aan toe zijn.

Dat doet iets met mensen. Het vreet aan je. Soms is er openlijke boosheid, soms zijn ze uitgeput of in zichzelf gekeerd. Of soms slapen ze niet meer goed, omdat niet zeker is of hun woning er volgend jaar nog staat. Ondertussen blijft het dagelijks onderhoud liggen. Scheuren, schimmels, lekkages, tochtige ramen, allemaal zaken die maar half of helemaal niet worden opgepakt. Alsof het huis 10 jaar geleden al is opgegeven.

Maar een huis/thuis is méér dan een stapel stenen. Het is de plek waar kinderen opgroeien, waar burens voor elkaar zorgen, waar samen feest wordt gevierd en waar je elkaar bijstaat in moeilijke tijden. De Azaleastraat heeft een sterke sociale samenhang. Iedereen kent elkaar en ook daarbuiten. Ze letten op elkaars, maken een praatje bij de voordeur, komen elkaar een kop warme soep brengen. Het is een straat waar mensen naar elkaar omkijken. Dat is een groot goed in deze tijd.

Juist daarom doet het zo'n pijn dat die saamhorigheid steeds meer onder druk komt te staan. Want de voortdurende onzekerheid doet wat met mensen. Steeds vaker zien ze burens vertrekken, niet omdat die burens dat willen, maar omdat ze de spanning, onzekerheid en ruim 10 jaar achterstallig onderhoud en het wachten niet langer aankunnen. Dan breekt er iets in mensen. En dus ook in de straat. Waar ooit een vertrouwd gezicht was, is nu een leeg huis. Of komt er een tijdelijke huurder die ook niet weet hoelang hij of zij mag blijven. En zo wordt de ziel van de straat stukje bij beetje afgebrokkeld.

Een ouder echtpaar zei laatst tegen mij: 'Wij willen helemaal niet weg, we wonen hier zo fijn en veilig'. Zulke woorden raken me diep. Want het laat zien dat dit niet alleen over stenen stapelen gaat. Het gaat over gezinnen, over kinderen, over levens die in de wacht zijn gezet.

En wat dit nog pijnlijker maakt: in de prestatieafspraken tussen gemeente en woningcorporatie staat niets over de toekomst van deze woningen. Niets over het noodzakelijke onderhoud, niets over renovatie, niets over termijnen. Terwijl juist die afspraken bedoeld zijn om ervoor te zorgen dat bewoners weten waar ze aan toe zijn. Als de situatie Azaleastraat daarin niet eens genoemd wordt, voelt het alsof ze onzichtbaar zijn. Alsof hun zorgen niet bestaan.

Daar komt nog iets bij. Renovatie kan vaak sneller en met minder ontwrichting dan sloop en nieuwbouw. Sloop betekent jarenlange juridische procedures. Daarna mogelijk jarenlange bouwplaatsen, verhuizingen, tijdelijke huisvesting. En, ik had er eigenlijk mee moeten beginnen: het uiteenvallen van sociale netwerken. Renovatie kan in veel kortere tijd worden uitgevoerd, terwijl bewoners vaak (tijdelijk) in hun woning of in Duivendrecht blijven. Daarmee behoud je niet alleen de huizen, maar ook de mensen, de gemeenschap en de kwaliteit van de straat.

Beste mensen, ruim 10 jaar onzekerheid is te lang. Het is mensonterend. Laat de bewoners van de Azaleastraat niet langer gegijzeld worden door plannen die maar niet concreet worden.

Daarom doe ik u vandaag een heel concrete oproep:

Laat het college in de nieuwe prestatieafspraken met de woningcorporatie, of als addendum bij de huidige, expliciet het dagelijks onderhoud en de renovatie

van deze woningen opnemen. Precies zoals uw motie van afgelopen mei vraagt. Zorg dat er snel duidelijkheid komt, zorg dat onderhoud en leefbaarheid niet langer worden genegeerd, en zorg dat de bewoners eindelijk weer zichtbaar worden.

Als laatste nog. Met vele bewoners heb ik, ondanks hun ellendige woonsituatie, heel plezierig contact. Ze zijn niet tegen verandering. Ze vragen alleen om erkenning van wat er met hen gebeurt. Zie ze, hoor ze, en geef hen het perspectief waar ze al ruim 10 jaar op wachten.

Kies voor het behoud van deze gemeenschap, kies voor snelheid en kies voor renovatie. Dat hebben de bewoners van de Azaleastraat na 10 jaar aan het lijntje te zijn gehouden, meer dan verdiend.

Dank u wel voor het luisteren.

Met groene en kleinschalige groet,
Mevrouw Niek Heering

Vanwege digitale verzending is deze inspreekreactie niet ondertekend

Voorzitter
Stichting Vrienden van Duivendrecht